

ACCIO

47

CIUTADANA

EDITORIAL

Sanejament

Dies enrera, un bon amic em feia notar la coincidència de gairebé tota la premsa esquerrana, en remarcar la necessitat ineludible de portar a terme una intensa campanya en els pobles rurals més apartats, i en els quals, després de dues llargues anyades, encara quasi bé no s'ha notat el canvi de règim, continuant sotmesos al jou caciquil, i em deia l'amic alludit que, pariona amb aquesta tasca de divulgació i propaganda del nostre ideari i deslliurament de les comarques rurals, seria també indispensable emprendre una enèrgica campanya per a què la República arribi d'una vegada a les corporacions públiques i als organismes oficials, on per vergonya de tots els homes demòcrates i liberals, encara tot segueix igual o pitjor que abans del 14 d'abril del 31.

I val a dir que l'amic tenia raó sobrada; tenia tota la raó. Sembla talment que hom s'espanti, que s'acovardeixi o que entre tots hi hagi la consigna del silenci per a envestir resoltament aquesta qüestió primordial de sanejament dels nostres organismes, organismes en els quals el ciutadà que paga deu ésser servit i atès tal com té dret, i el ciutadà que cobra deu atendre i servir com és el seu deure.

La República ha de sanejar l'ambient, moralitzant les costums. Cal acabar amb aquest estat anormal de coses que perjudica la serietat i reputació del nou règim; cal liquidar definitivament aquest llegat vergonyant de la desacreditada monarquia borbònica. L'obrer manual o l'empleat que treballa en una fàbrica, taller o despatx particular, sap que té l'obligació de complir el seu comès, acudint al treball a les hores assenyalades i que tant la fàbrica, com el taller, com el despatx, són uns llocs de treball on s'hi va a fer la tasca que prèviament li ha estat encomanada i que ell ha acceptat, però mai podrà ésser punt

de reunió o desbarjo en els quals hom hagi d'anar a distreure les hores passant conversa, llegint el diari, fumant cigarretes o dedicant-se a altres quefers, i el burgès, dintre les normes de la raó i de la justícia, té el perfecte dret i pot exigir al seu assalariat l'esforç físic i intel·lectual indispensable per al compliment de les condicions estipulades en el contracte de treball.

Aixímateix, els governants de la República i els representants populars en els organismes públics, com a administradors escrupulosos i conscients de l'Estat (en aquest cas concret, el burgès) tenen l'obligació moral de vetllar per a què no sigui defraudat el seu administrat, privant terminantment els seus assalariats la duplicitat i acumulació de càrrecs que impossibilita l'estricta compliment de les obligacions inherents a cada un d'ells, recordant-los-hi les hores de treball establertes i que aquelles hores han de rendir i donar el seu fruit, i assabentant-los, per si un cas se'n haguessin oblidat de què el ciutadà que acudeix a una dependència de l'Estat té, a l'igual que el burgès particular, el perfecte dret i pot exigir que sigui ben servit, que en definitiva, si s'haguessin d'establir categories, a no dubtar que tindrien la màxima preferència els que paguen i no els que cobren, ben al revés de l'opinió sustentada per alguns ensupervits, orgullosos impertinents i ridículs, que, pel sol fet d'haver pogut enquibir-se en algun lloc d'aquests, ja es creuen poder tractar als demés amb despreci, bo i mirant-los de reull.

A més, a més, d'aquest espectacle de dignificació burocràtica, hi ha l'aspecte de dignificació política. La República no ha de permetre, no pot permetre que a l'ombra d'uns càrrecs, i xuclant dels pressupostos, visquin aquests monàrquics vergonyants que, conscientment, pertorbaren i dificultaren l'acció dels

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

21 juliol 1933

15 cts